

Ki Yurie Halchak?

Ez egy rövid leírás a Study of Japanese Sword oláról és annak kitalálójáról.

Előszó

Ez egy belépő szintű előadássorozat a japán kardról és annak történetéről azok számára, akik érdeklődnek a japán művészi kardok tanulmányozása iránt.

A japán kardokat alapvetően fegyverként tervezték, de a japán kardkovácsok a funkcionális fölény mellett a kecsesség és a szépség tulajdonságait is belevitték a pengékbe. A magasan fejlett kovácsolási és edzési technikáikkal kialakított bonyolult felület és textúramintákat csak Japánban használták. A múltban a japánok a kardokra úgy tekintettek, mint a samurájok, templomok és szentélyek spirituális szimbólumaira. Napjainkban a japánok a kardokat acélból készült kulturális művészeti tárgynak tekintik.

A kardok megjelenésének változatai szorosan kapcsolódnak a történelmi eseményekhez. A textúrák, a kontúrok és az edzési minták mind egy adott kardkészítő iskola (*Den* 伝) jellemzői. Ez egy előadássorozat, amely az egyes korszakok történelmét tárgyalja, majd az adott tartományban az adott időben működő kardkovács iskolákról szól. Emiatt minden szakasz az adott korszak történelmével kezdődik. Szükséges a történelem felvázolása, hogy lássuk a kardok formáját és stílusát befolyásoló események folyamatait.

Mivel a téma több évszázadot ölel fel, inkább a "Ko-to"-ra (古刀) koncentrálok, amely a Heian-korszaktól (平安時代 794 - 1185) a Sengoku-korszak végéig (戦国時代 16. század) tartott. Ezeket az előadásokat az apám gyűjteményéből* és a Sano Múzeum katalógusából** származó kardokról készült illusztrációim és fotóim segítségével tárgyaljuk. Emellett hivatkoztam Honami Koson úr "Nihon-to no Okite to Tokucho (日本刀の掟と特徴: A japán kard szabályai és jellemzői)" című könyvére is. Ezt a könyvet használta a kardtanárom, Mori Sensei, tankönyvként az óráin.

További hivatkozott könyvek: "*Token no Mikata (刀剣のみかた: The Way to Look at Swords)*", írta Mr. *Yuichi Hiroi*, akit a Japán Kardmúzeumban töltött gyakornoki időm óta ismerek, "*Nihonto Taikan (日本刀大鑑)*", "*Nihonto Koza (日本刀講座)*", és még számos más. Az említett hivatkozott könyvekre vonatkozó részletes információk az irodalomjegyzékben találhatóak.

Életrajz

Japánban, Tokióban, *Minato-ku*-ban születtem és nőttem fel. Tizenéves koromban Kamakurába költöztünk. Jelenleg Los Angelesben élek. A *Meiji* Egyetemen végeztem, irodalomból szereztem alapdiplomát és kurátori engedélyt. A kurátori engedélyhez szükséges szakmai gyakorlatot a tokiói *Nihon Bijutsu Token Hozon Kyokai (日本美術刀剣保存協会: The Japanese Sword Museum, gyakran csak NBTHK)* múzeumban végeztem. Emellett a Northridge-i Kaliforniai Állami Egyetemen végeztem, és közgazdaságtanból szereztem alapdiplomát.

Apámnak volt egy fémekkel foglalkozó gyártócége. Hobbiként japán kardokat és más típusú japán művészeti tárgyakat gyűjtött. Ő volt a *Nihon Bijutsu Token Hozon Kyokai* egyik adminisztrátora. Már régen elhunyt.

Apám egyik barátja, *Mori Sensei*, aki szintén a szervezet fő adminisztrátora volt, a házamhoz közeli otthonában japán kardot tanulmányozó csoportokat tartott. Csatlakoztam a tanulócsoporthoz. *Mori sensei* órái nagyon ritkák és értékesek voltak, mert a múzeumban betöltött pozíciója miatt kiváló minőségű kardokat tudott elhozni tananyagként. A kardok, amelyekkel tanultunk, kiváló minőségű múzeumi kardok voltak, mint például *Juyo Bunkazai* (fontos kulturális javak), *Juyo-Bijutsuhin* (fontos művészeti tárgy). Nem tudom, hogyan sikerült neki, de egyszer még egy Nemzeti Kincs kategóriájú kardot is hozott. Ne feledjük, hogy 50 évvel ezelőtt a dolgok kicsit másképp voltak, mint most. Azok olyan kardok voltak, amelyeket az emberek akkor is és ma is csak az üvegvitrineken keresztül láthatnak.

A kardokat apámmal is tanulmányozhattam, mivel sok kardot tartott a házunkban. Néhány fotó a kardjairól a könyv számos fejezetének oldalain található.

*Az apám készítette a kardjairól a fotókat; ezek a kardok az ő kardjai voltak, amikor a fotók készültek.

**Néhány fotó a *Sano* Múzeum katalógusából származik. A felhasználás engedélyét a *Sano* Múzeum adta meg.

